el-Akidetu'l-Vasıtiyye

Müellif: Şeyh'ul-İslam Takiyyuddin
Ebu'l-Abbas Ahmed b. Abdulhalim b.
Teymiyye elHarrani

Mecmu'u'l-Fetava: 3/129

Tevhidin Hakikati

Taifetu'l Mansura, Fırka-i Naciye olan Ehl'i Sünnet ve'l-Cemaat'in Akidesi ve İmanın Şartları

Vasıt Kadılarından birisi, Şeyh'ul-İslam (Rahimehullah)'tan kendisi ve aile efradı için asıl teşkil edecek bir akide yazmasını istedi.

Şeyhu'l-İslam'da onun bu isteğini kabul etti ve kitabına başladı:

Rahman, Rahim olan Allahın adı ile.

Rasulünü hidayet ile hak dini de bütün dinlere üstün kılmak üzere gönderen Allaha hamd olsun. Şahid olarak Allah yeter.Bunu ikrar ederek ve (Onu) tevhid ederek, şehadet ederim ki Allahtan başka hak ilah yoktur. Bir ve tektir, Onun ortağı yoktur.Ve yine şehadet ederim ki Muhammed,O'nun kulu ve Rasulüdür.Allah,ona aline ve ashabına çokça salat ve selam etsin.

Bundan sonra;

Bu (risale) kıyametin kopacağı saate kadar yardıma mazhar, kurtuluşa eren fırka olan Ehl-i Sünnet vel-cemaatin itikadına dairdir.

İman Allaha, meleklerine, kitablarına, rasûllerine, öldükten sonra dirilişe iman etmek ve hayrıyla, şerriyle kadere inanmaktır.

1. Şart: Allah'a İman ve Bu Hususta Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in Usûllerinin İzahı

Gerek Allah kitabında kendisini, gerekse Rasûlü Muhammed -Sallallahu Aleyhi ve Sellem- Onu ne ile vasıflamış ise bunlara tahrif, tatil, tekyif/ keyfiyetlendirme ve temsil/misallendirme yapmaksızın iman da Allaha iman etmenin kapsamı içerisindedir.

Bilakis onlar (Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat) yüce Allahın: "Onun benzeri hiçbir şey yoktur ve O herşeyi işitendir, görendir." (eş-Şûrâ, 42/11) buyruğunda geçenlere iman ederler. (Çünkü) O'nun bir adaşı yoktur, dengi yoktur, ortağı /eşide yoktur. O Subhanehu ve Teala yarattıkları ile kıyas edilemez.

(bu sebebten ötürü) Onlar (Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat) yüce Allahın kendi zatını vasıfladığı şeyleri ondan nefyetmezler, kelimeleri (kullanıldıkları) yerlerinden tahrif etmezler/asıl manalarından uzaklaştırmazlar. Onlar Allah'ın isimleri ve âyetleri hususunda ilhâda sapmazlar. Onun sıfatları hususunda keyfiyet belirtmezler, O'nun sıfatlarında yaratıklarının sıfatına benzetmezler.

Şüphesiz ki O hem kendi nefsini, hem de başkasını en iyi bilendir. Onun sözü yaratılmışların sözünden daha doğru ve daha güzeldir.
Sonra Allahın rasûlleri de Onun hakkında bilmedikleri şeyleri söyleyenlerin aksine hem doğru sözlüdürler, hem de doğrulukları tasdik edilmiş olanlardır.

Bundan dolayı yüce Allah: "İzzet sahibi olan Rabbin onların vasıfladıkları şeylerden münezzehtir. Gönderilmiş rasullere selâm olsun, âlemlerin Rabbi Allaha da hamdolsun." (es-Saffat, 37/180-182) diye buyurmaktadır.

Böylelikle O, rasûllere muhalif olarak zatını vasfedenlerin bu nitelemelerinden kendi zatını tenzih etmekte, rasûllerine de söylediklerinin eksiklik ve kusurdan uzak olması sebebiyle selam olsun, demektedir.

Yüce Allah kendi zatını vasıfladığı ve kendisine isimlendirdiği şeyler de hem nefy, hem de isbatı bir arada tutmuştur/toplamıştır.

Ehl-i sünnet vel-Cemaat rasûllerin getirdiklerinden başka tarafa sapmaz. Çünkü o yüce Allahın kendilerine nimetler ihsan etmiş olduğu peygamberlerin, sıddıkların, şehitlerin ve salihlerin yolu olan sırat-ı mustakimdir/dos doğru yoldur.

Allah'a İman Kapsamına Dahil Olan İsim ve Sıfatların İsbatı

Kurân-ı Kerîmin üçte birine denk düşen İhlas suresinde yüce Allahın kendi zatına dair belirttiği vasıflar da bu kapsama dahildir: De ki; O, Allah tektir. Samed olan Allahtır. Doğurmamıştır, doğurulmamıştır. Onun dengi hiçbir kimse yoktur. (el-İhlas, 112/1-4)

Kitabında yer alan en büyük âyette kendi zatını vasıflandırdığı hususlarda de bu kapsam içerisindedir ki; bu âyet-i kerîmede şöyle buyurmaktadır:

"O Allahtan başka hak ilah yoktur. Haydır, Kayyûmdur, Onu ne bir uyuklama alır, ne de bir uyku. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi yalnız Onundur. Onun izni olmaksızın katında kim şefaat edebilir! O, yaratıkların önlerindekilerini, arkalarındakini bilir. Onun ilminden kendisinin dilediğinden başka hiçbir şeyi kavrayamazlar. Onun kürsisi gökleri ve yeri kuşatmıştır. Onları koruması Ona ağır gelmez, O çok yücedir, çok büyüktür." (el-Bakara, 2/255)

Bu sebeple her kim bu ayeti geceleyin okuyacak olursa, onun üzerinde Allah tarafından gönderilmiş bir koruyucu ondan ayrılmaz ve sabahlayıncaya kadar şeytanda ona yaklaşamaz.

Yüce Allahın şu buyrukları da bu kabildendir: "O evveldir, ahirdir, zâhirdir, bâtındır. O, herşeyi en iyi bilendir." (el-Hadid, 57/3)

"Asla ölmeyen ve hayy olana tevekkül et." (el-Furkan, 25/58)"

"O, en iyi Alimdir, Hakîmdir." (et-Tahrim, 66/2);

"O, Hakîmdir, herşeyden haberdardır/habîrdir Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve oraya yükseleni bilir." (Sebe, 34/1, 2);

"Yaş ve kuru müstesna olmamak üzere hepsi apaçık bir kitabtadır." (el-Enam, 6/59);

"Onun bilgisi/ilmi dışında hiçbir dişi ne gebe kalır, ne de doğurur." (Fussilet, 41/47); (Fatır, 35/11);

"Allahın gerçekten herşeye kadir olduğunu ve muhakkak Allahın ilmi ile herşeyi kuşatmış olduğunu kesinlikle bilesiniz diye." (et-Talâk, 65/12)

"Gerçekten Allah bununla size ne güzel öğüt veriyor! Şüphe yok ki Allah hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir." (en-Nisa, 4/58)

"Bağına girdiğin zaman mâşaallah (bu Allahın dilediğidir) Allahın yardımı olmadan (hiçbir şeye) güç yetirilemez, demeli değil miydin?" (el-Kehf, 18/39)

"Eğer Allah dileseydi, onlardan sonra gelenler kendilerine apaçık deliller geldikten sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat anlaşmazlığa düştüler de kimi iman etti, kimi de kâfir oldu. Eğer Allah dileseydi, birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah dilediği şeyi yapar." (el-Bakara, 2/253);

"İhramda iken avlanmayı helal saymamak şartı ile ve size okunanlar hariç olmak üzere size dört ayaklı hayvanlar helal kılındı. Şüphesiz Allah dilediği hükmü koyar."(el-Mâide, 5/1);

"Allah kimi doğru yola iletmeyi dilerse, göğsünü İslâma açar. Kimi de saptırmayı dilerse, onun da göğsünü -gökyüzüne tırmanıyormuş gibi- daraltır, sıkıştırır..." (el-Enâm, 6/125)

Muhabbet/Sevgi, Rahmet, Rıza ve Gazab, Kerih Görme/Hoşlanmama, Saht/Öfke, Buğuz Sıfatlarının İsbatı

Yine yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

Ve ihsan/iyilik edin, muhakkak Allah ihsan/iyilik edenleri sever. (elBakara, 2/195);

"Ve adaletli olun, çünkü Allah adaletli olanları sever." (el-Hucurat, 49/9);

"O halde onlar size karşı doğru davrandıkları sürece siz de onlara doğrulukla davranın. Şüphesiz ki Allah muttakileri sever." (et-Tevbe, 9/7);

"Deki: Eğer Allahı seviyorsanız, bana uyun ki Allah da sizi sevsin." (Al-i İmran, 3/31);

"Allah... kendisinin onları seveceği, onların da kendisini seveceği bir topluluk getirir..." (el-Maide, 5/54);

"Gerçek şu ki Allah kendi yolunda birbirine bağlanmış bina gibi saf bağlayarak savaşanları sever." (es-Saf, 61/4)

"Yine yüce Allah şöyle buyurmaktadır: O Gafur'dur/çok mağfiret edendir, Vedud'dur/Pek sevendir." (el-Buruc, 85/14);

"Rahman ve Rahim olan Allahın adı ile" (en-Neml, 27/30);

"Rabbimiz rahmetin ve ilmin herşeyi kuşatmıştır." (el-Mumin, 40/7);

"O müminlere çok merhametlidir." (el-Ahzab, 33/43);

"Rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır." (el-Araf, 7/156);

"Rabbimiz kendi üzerine rahmeti yazdı." (el-Enam, 6/54);

"Şüphesiz Allah Gafur'dur, Rahim'dir" (Yunus, 10/107);

"Allah en hayırlı koruyucudur. O merhametlilerin en merhametlisidir." (Yusuf, 12/64)

"Yine yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Allah onlardan razı olmuştur, onlar da Ondan razı olmuşlardır." (el-Mâide, 5/119); (et-Tevbe, 9/100);

"Kim de bir mümini kasten öldürürse, cezası orada ebediyyen kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazab etmiş, ona lanet etmiştir." (en-Nisâ, 4/93)

"Nihayet onlar bizi gazablandırınca kendilerinden intikam aldık." (ezZuhruf, 43/55);

"Fakat Allah onların çıkmalarından hoşlanmadı/kerih gördü de kendilerini alıkoydu." (et-Tevbe, 9/46);

"Yapmayacağınız şeyi söylemeniz Allahın yanında büyük bir öfke gerektirir." (es-Saff, 61/3)

İtyan/Meci (Gelmek) Sıfatlarının İsbatı

"Onlar buluttan gölgeler içinde Allahın ve meleklerin kendilerine gelivermesinden ve işlerin yerine getirilmesinden başka bir şey mi bekliyorlar ?" (el-Bakara, 2/210)

"Onlar kendilerine meleklerin gelmesinden yahut Rabbinin gelmesinden yahut Rabbinin âyetlerinden birisinin gelmesinden başkasını mı bekliyorlar?" (el-Enâm, 6/158)

"Hayır, yer dağılıp zerreler gibi parça parça edildiğinde Rabbin gelip melekler de saf saf dizildiğinde..." (el-Fecr, 89/21-22)

"Ve o günde gökyüzü bulutla yarılacak, melekler ardı arkasına indirileceklerdir." (el-Furkan, 25/25)

Vech/Yüz Sıfatının İsbatı

"Ancak celâl ve ikram sahibi Rabbinin vechi/yüzü bâkî kalacaktır" (erRahman , 55/27)

"Onun vechinden/yüzünden başka herşey helak olacaktır." (el-Kasas, 28/88)

Yedan/İki Elin İsbatı

"İki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir?" (Sâd, 38/75)

"Yahudiler: Allahın eli bağlıdır, dediler. Söylediklerinden ötürü kendi elleri bağlandı ve onlara lanet edildi. Hayır, Allahın iki eli de açıktır. O, nasıl dilerse öyle infak eder." (el-Maide, 5/64)

Göz,İşitme/Sem', Basar-Ru'yet/Görme Sıfatlarının İsbatı

Yine yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

"Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen gözlerimizin önündesin/bizim gözetimimizdesin." (et-Tûr, 52/48)

"Onu levhaları ve çivileri olan (gemi) üzerinde taşıdık. Gemi gözlerimizin önünde akıp gidiyordu." (el-Kamer, 54/13, 14)

"Ve Ben tarafımdan senin üzerine bir muhabbet bıraktım, Benim gözetimim altında yetiştirilesin diye." (Tâ-hâ, 20/39)

"Kocası hakkında seninle mücadele eden ve Allaha şikâyet etmekte olan kadının sözünü elbetteki Allah işitmiştir. Allah sizin konuşmanızı da zaten işitiyordu. Çünkü Allah Semidir/en iyi işitendir, Basirdir/en iyi görendir." (el-Mücadele, 58/1)

"Andolsun Allah: Muhakkak Allah fakirdir ve biz zenginiz, diyenlerin sözlerini işitmiştir." (Al-i İmran, 3/181)

"Yoksa onlar gizlediklerini ve fısıltılarını işitmez miyiz sanırlar? Öyle değil, hatta elçilerimiz de yanlarındadır yazıp duruyorlar." (ez-Zuhruf, 43/80)

"Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim, işitir ve görürüm." (Ta-ha, 20/46)

"Allahın muhakkak gördüğünü hiç bilmez mi?" (el-Alak, 96/14)

"O, seni kalkınca da görür, secde edenler arasındaki dolaşmanı da. Muhakkak O, Semidir/her şeyi işitendir, Alimdir/bilendir." (eş-Şuara, 26/218-220)

"Deki: Haydi amel edin. Allah, rasûlü ve müminler de işlediğinizi görecektir." (et-Tevbe, 9/105)

Mihal/Mekr/Keyd; Hile Yapma/Tuzak Kurma Sıfatlarının İsbatı

"O hilesi çok çetin olandır." (er-Râd, 13/13)

"Onlar bir tuzak kurdular, Allah da bir tuzak kurdu. Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır." (Âl-i İmran, 3/54)

"Onlar bir tuzak kurdular, haberleri olmadan biz de bir tuzak kurduk." (en-Neml, 27/50)

"Gerçekten onlar oldukça tuzak kuruyorlar. Ben de bir tuzak yaparım." (etTârık, 86/15-16)

Affetme,Mağfiret Etme, Rahmet Etme, İzzet ve Kudret Sıfatlarının İsbatı

"Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz yahut bir kötülüğü affeder iseniz, şüphesiz Allah Afuvdur/çok affedicidir , Kadirdir/herşeye gücü yetendir ."(en-Nisâ, 4/149);

"Affetsinler ve görmezlikten gelsinler, Allahın size mağfiret etmesini sevmez misiniz? Allah Gafurdur/çok bağışlayandır, Rahimdir/Rahmet sahibidir." (en- Nur, 24/22)

"Halbuki izzet Allahındır, Rasûlünündür ve iman edenlerindir."(elMünafikun , 63/8)

Yüce Allah İblisin şöyle dediğini de nakletmektedir:

"İzzetin hakkı için hepsini mutlaka azdıracağım." (Sad, 38/82)

Allah Azze ve Cellenin İsmi/adı Olduğunun İsbatı

Yine yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

"Celal ve ikram sahibi Rabbinin ismi/adı ne yücedir!" (er-Rahman, 55/78)

Allah Azze ve Celle Hakkında Sabit Olan Menfi/Nefyedilen ve Müsbet/İsbat Edilen Sıfatların Bazıları

Yine yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

"O halde Ona ibadet et ve Ona ibadetinde sabır göster. Onun için bir adaş biliyormusun?" (Meryem, 19/65)

"Kimse de Onun dengi değildir." (el-İhlâs, 112/4)

"Bile bile Allaha nidler/eşler koşmayınız." (el-Bakara, 2/22)

"İnsanlar içinde Allahtan başkasını nid/eş edinen kimseler de vardır. Onları Allahı sever gibi severler." (el-Bakara, 2/165)

"Ve de ki: Çocuk edinmemiş, mülkte hiçbir ortağı olmayan, âcizliğinden ötürü velisi (yardımcısı) da bulunmayan Allaha hamdolsun. Onu tekbir ettikçe et." (el-İsra, 17/111)

"Göklerde ve yerde olan ne varsa Allahı tesbih eder. Mülk de yalnız Onun, hamd de yalnız Onundur ve O herşeye kadirdir." (et-Teğâbun, 64/1)

"Hak ile batılı ayıranı/Furkanı âlemlere uyarıcı olsun diye kuluna indiren (Allah) ne yüce, ne mübarektir ki göklerin ve yerin mülkü yalnız Onundur ve O hiçbir evlat edinmemiştir. Mülkünde de ortağı yoktur. Herşeyi yaratıp, onu inceden inceye takdir ve tayin etmiştir." (el-Furkan, 25/1-2)

"Allah hiçbir evlat edinmedi. Onunla birlikte herhangi bir ilah da yoktur. Eğer olsaydı, bu takdirde herbir ilah yarattığını alır, elbette kimisi kimisine üstünlük sağlardı. Allah onların vasıfladığı şeylerden münezzehtir. O gizliyi de, açığı da bilendir. Ortak koşmalarından yücedir O." el-Muminûn, 23/9192)

"Artık Allah hakkında örnekler/misaller bulmaya kalkışmayın. Çünkü Allah bilir, siz bilmezsiniz." (en-Nahl, 16/74)

"Deki: Rabbim ancak hayasızlıkları, onların açık olanını, gizli olanını, bununla beraber günahı, haksız isyanı, Allaha -hakkında asla bir delil indirmediği- herhangi bir şeyi ortak koşmanızı ve Allaha bilmediğiniz şeyleri isnad etmenizi haram kılmıştır." (el-Araf, 7/33)

Allah Azze ve Celle'nin Arşının Üzerine İstiva Ettiğinin İsbatı

Yüce Allah'ın: "Rahman arşa istivâ etti/(...) Sonra arşa istiva etti" buyruğu (gibi gelen bu sıfat Kur'an'da) yedi yerde geçmektedir:

el-A'raf suresinde: "Şüphesiz Rabbiniz O Allah'tır ki gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra arşa istivâ etti." (el-A'raf, 7/54)

Yunus -aleyhisselâm- suresinde şöyle buyurmaktadır: "Şüphesiz ki sizin Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da arşa istivâ eden Allah'tır ." (el-Yunus, 10/3)

"Allah O'dur ki gökleri gördüğünüz şekilde direksiz yükseltmiştir. Sonra arşa istiva etmiştir." (erRad, 13/2)

"Rahman arşa istivâ etti." (etTaha, 20/5)

"Sonra arş üzerinde istiva edendir. Rahman'dır." (el-Furkan, 25/59)

"Allah göklerle yeri ve onların aralarında olanları altı günde yaratan sonra arşa istivâ edendir." (es-Secde, 32/4)

"O, gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra da arşa istivâ edendir." (el-Hadid, 57/4)

Allah Azze ve Celle'nin Yüksekte Oluşunun İsbatı

"Ey İsa! Muhakkak ben seni öldüreceğim ve seni kendime yükselteceğim." (Âl -i İmran, 3/55)

"Bilakis Allah onu kendine doğru yükseletmiştir." (en-Nisâ, 4/158)

"Güzel söz yalnız O'na yükselir, onu da salih amel yükseltir." (Fatır, 35/10)

"Ey Hâmân! Benim için yüksek bir köşk yap. Belki o yollara ulaşırım, göklerin yollarına. Sonunda belki Musa'nın ilâhının yanına çıkarım. Doğrusu ki ben onu yalancı olduğunu sanıyorum." (el-Mu'min, 40/36-37)

"Göktekinin sizi yere geçirmesinden emin mi oldunuz? O zaman onun durmadan çalkalanmakta olduğunu göreceksiniz. Yahut göktekinin üzerinize taş yağdıran bir rüzgar göndermesinden emin mi oldunuz. Hem benim korkutmamın nasıl olduğunu bileceksiniz." (el-Mülk, 67/16-17)

"Üç kişi fısıldaşmayı versin, muhakkak O, onların dördüncüleridir. Beş kişi olmayıversinler, mutlaka O, onların altıncılarıdır. İster bundan daha az veya daha çok olsunlar, nerede bulunurlarsa bulunsunlar, O mutlaka onlarla beraberdir. Sonra kıyamet gününde kendilerine yaptıklarını haber verir. Gerçekten Allah herşeyi çok iyi bilendir." (el-Mücadele, 58/7)

"Üzülme Muhakkak ki Allah bizimle beraberdir." (et-Tevbe, 9/40)

"Çünkü Ben sizinle beraberim işitir ve görürüm." (Ta-ha, 20/46)

"Çünkü Allah takva sahipleri ve muhsinler ile beraberdir." (en-Nahl, 16/128)

"Bir de sabredin. Şüphesiz Allah sabredenlerle beraberdir." (el-Enfal, 8/46)

"Nice az bir topluluk, daha fazla bir topluluğu Allah'ın izniyle yenmiştir. Allah sabredenlerle berabedir." (el-Bakara, 2/249)"

Allah Azze ve Celle'nin Kelam Sıfatı ve Bu Ma'nayı İfade Eden "Söz,Kavil, Nida/Seslenmek-Çağırmak, Sessiz/Özel Konuşmak" Gibi Lafizların İsbatı

Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

"Allah'tan daha doğru sözlü kimdir?" (en-Nisa, 4/87)

"Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?" (en-Nisa, 4/122)

"Allah: Ey Meryem oğlu İsa... diyeceği zaman" (el-Mâide, 5/116)

"Rabbinin sözü doğruluk ve adalet bakımından tastamamdır." (el-En'am, 6/115)

"Ve Allah Musa ile de konuştu." (en-Nisa, 4/164)

"Allah onlardan kimisi ile konuşmuş..." (el-Bakara, 2/253)

"Musa tayin ettiğimiz vakitte gelip ve Rabbi de onunla konuşunca..." (elA'raf, 7/143)

"Biz ona Tûr'un sağ tarafından seslendik/nida ettik ve onu kendimize yaklaştırarak özel bir şekilde konuştuk" (Meryem, 19/52)

"Hani Rabbin Musa'ya şöyle seslenmişti/nida etmişti: Git, o zalimler topluluğuna..." (eş-Şuara, 26/10)

"Rableri her ikisine: Ben size bu ağacı yasak etmedim mi?... diye seslendi/ nida etti." (el-A'raf, 7/22)

"O gün onları çağırıp buyuracak ki: Peygamberlere ne cevap verdiniz?" (el-Kasas, 28/65)

Kur'an'ı Kerim'in Allah'ın Kelamı Olduğunun İsbatı ve Bu Kelamın Kitab Olarak İndirilmesinin, Vahyedilmesinin, Aktarılmasının, Dinlenilmesinin Allah'ın Kelamı Olma Hususu İle Çelişmemesi

"Eğer müşriklerden biri senden eman dilerse, ona eman ver; ta ki Allah'ın kelâmını dinlesin." (et-Tevbe, 9/6)

"Halbuki onların bir zümresi vardır ki, Allah'ın kelamını dinlerlerdi de onu anladıktan sonra bile bile onu tahrif ederlerdi." (el-Bakara, 2/75)

"Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki: Sizler asla peşimizden gelemezsiniz. Allah daha önceden böyle buyurmuştur." (el-Feth, 48/15)

"Rabbinin kitabından sana vahyolunanı oku! O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur." (el-Kehf, 18/27)

"Biz bir âyeti diğer bir âyetin yerine getirip değiştirdiğimizde -Allah neyi indireceğini en iyi bilen olduğu halde-: Sen ancak bir iftiracısın dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler. De ki: Onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) iman edenlere tam bir sebat vermek, müslümanlara bir hidayet ve bir müjde olmak için Rabbinden hak olarak indirmiştir. Andolsun ki onların: Ona muhakkak bir insan öğretiyor, dediklerini biliyoruz. İnkâra saparak kastettikleri o kimsenin dili yabancıdır. Bu ise apaçık bir Arapçadır." (enNahl, 16/101-103)

Allah Azze ve Celle'nin Kıyamet Gününde (Mü'minler Tarafından) Görülmesinin/Ru'yetullah Meselesinin İsbatı

Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "O günde yüzler var ki apaydınlıktır. Rablerine bakarlar." (el-Kıyame, 75/22-23)

"Tahtlar üzerinde seyrederler/bakarlar." (el-Mutaffifin, 83/23 ve 35)

"İhsanda bulunanlara daha güzeli ve daha da fazlası vardır." (Yunus, 10/26)

"Orada onlara diledikleri herşey var, yanımızda fazlası da var." (Kaf, 50/35)

Yüce Allah'ın kitabında bu kabilden (muhtelif sıfatların isbatı yönünden) âyet-i kerîmeler pek çoktur. Kur'ân üzerinde, hidayeti Kur'ân'dan isteyerek iyice düşünen kimse için hak yolun hangisi olduğu açıkça ortaya çıkar."

Allah İman Kapsamına Giren Sıfatların İsbatı Hususunda Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Sünnetinin Konumu ve Nuzul Sıfatının İsbatı

Sünnetten delillere gelince; sünnet Kur'ân'ı tefsir eder, açıklar, ona delâlet eder, onu yorumlar. Allah Rasûlünün Rabbini vasfetmiş olduğu ve bu hususta marifet ehli kimselerin kabul ile karşılamış olduğu sahih hadislerde yer alan sıfatların tümüne de aynı şekilde iman etmek vacibtir.

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu kavlinde buyurduğu gibi:

"Rabbimiz her gece, gecenin son üçte biri geriye kaldığında dünya semasına iner/nuzul eder ve: Yok mu bana dua eden, duasını kabul edeyim. Yok mu benden istekte bulunan, ona vereyim. Yok mu benden mağfiret dileyen ona mağfiret edeyim, der." Hadis Muttefakun Aleyh'tir

Sahih Sünnette Varid Olan; Ferah/Sevinme, Gülme ve Aceb/Hayret Etme Sıfatlarının İsbatı

Rasulullah -Sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

"Sizden herhangi birinizin üzerinde yükünün bulunduğu devesini bulmasından daha çok, yüce Allah tevbe eden mü'min kulunun tevbesinden ötürü sevinir." Muttefakun Aleyh

Yine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmaktadır:

"Yüce Allah her ikisi de cennete girecek olan ve biri diğerini öldürmüş iki adamın bu halinden ötürü güler." Muttefakun Aleyh

Yine Peygamber -Sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

"Rabbimiz hayrının yakınlığına rağmen, kullarının ümit kesmelerinden hayret eder. O sizin darlık ve sıkıntı içerisinde halinize bakar ve sizin ümit kestiğinizi görür. Sizin kurtuluşunuzun pek yakın olduğunu bilerek gülmeye devam eder." Bu hasen bir hadistir.

Sahih Sünnette Varid Olan; Ayak/Ricl-Kadem Sıfatının İsbatı

Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır:

"Cehennem izzetin Rabbi oraya ayağını (ricl) -bir rivayette ise: kademini- koyuncaya ve bunun sonucunda biri birinin içine geçinceye ve nihayet: Artık yeter, artık yeter deyinceye kadar, içine (cehennemlikler) her atıldıkça o: Daha var mı? deyip durur." Muttefekun Aleyh

Sahih Sünnette Varid Olan; Kelam/Konuşmak, Nida/Seslenmek Sıfatlarının İsbatı

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır:

Yüce Allah "Ey Adem!" diye buyuracak, Adem "Emret Rabbim emrine hazırım !" diyecek. Ona şöyle bir sesle nida edilecek: Şüphesiz Allah sana soyundan gelenler arasından cehennem ateşine gidecekleri çıkartmanı emretmektedir..." Muttefekun Aleyh

Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır: "Kişinin kendisi ile Rabbi arasında herhangi bir tercüman bulunmaksızın, aranızda Rabbinin kendisi ile konuşmayacağı hiçbir kimse yoktur." Muttefekun Aleyh

Sahih Sünnette Varid Olan; Kelam/Konuşmak, Nida/Seslenmek Sıfatlarının İsbatı

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır:

Yüce Allah "Ey Adem!" diye buyuracak, Adem "Emret Rabbim emrine hazırım !" diyecek. Ona şöyle bir sesle nida edilecek: Şüphesiz Allah sana soyundan gelenler arasından cehennem ateşine gidecekleri çıkartmanı emretmektedir..." Muttefekun Aleyh

Sahih Sünnette Varid Olan; Kelam/Konuşmak, Nida/Seslenmek Sıfatlarının İsbatı

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır:

Yüce Allah "Ey Adem!" diye buyuracak, Adem "Emret Rabbim emrine hazırım!" diyecek. Ona şöyle bir sesle nida edilecek: Şüphesiz Allah sana soyundan gelenler arasından cehennem ateşine gidecekleri çıkartmanı emretmektedir..." Muttefekun Aleyh

Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır: "Kişinin kendisi ile Rabbi arasında herhangi bir tercüman bulunmaksızın, aranızda Rabbinin kendisi ile konuşmayacağı hiçbir kimse yoktur." Muttefekun Aleyh

Sahih Sünnette Varid Olan; Yüksekte Olmayı İfade Eden Sıfatların ve Beraberlik Sıfatının İsbatı

Rasulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- hasta olanın rukye yapması hususunda şöyle buyurmuştur:

"Ey semada olan Rabbimiz Allah, ismin mukaddestir. Emrin hem semada, hem yerde geçerlidir. Nasıl ki semada rahmetin varsa, yeryüzünde de rahmetini ihsan et. Günahımızı bağışla, hatalarımızı bağışla. Sen iyilerin Rabbisin. Rahmetinden bir rahmet, şifandan bir şifayı bu ağrıya indir. [O vakit bu hasta iyileşir.]" [Hasen bir hadistir. Bu hadisi Ebu Davud ve başkaları rivayet etmiştir.]

Yine Rasulullah şöyle buyurmaktadır: "Semada bulunanın emini olduğum halde bana güvenmez misiniz?" [Sahih bir hadistir.]

Yine Rasulullah şöyle buyurmaktadır: "Ve arş [suyun] üstündedir. Allah da arşın üstündedir ve O sizin neyin üzerinde (halinizin ne olduğunu) bilir." [Hasen bir hadistir. Ebu Davud ve başkaları rivayet etmiştir.]

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır: "İmanın en faziletlisi nerede olursan ol, Allah'ın seninle beraber olduğunu bilmendir." Bu hasen bir hadistir.

Bir başka hadisinde şöyle buyurmuştur: "Sizden herhangi bir kimse namaza kalktığında yüzünün döndüğü tarafa doğru ve sağına sakın tükürmesin. Çünkü yüceAllah onun yüzünü döndüğü taraftadır, ama soluna yahut ta ayağının altına (tükürebilir.) Hadis muttefakun aleyhtir.

Bir başka hadisinde şöyle buyurmaktadır: "Yedi semavatın ve arzın Rabbi! Büyük arşın Rabbi olan Allah'ım! Bizim Rabbimiz ve herşeyin Rabbi, taneyi ve çekirdeği yaran, Tevrat'ı, İncil'i ve Kur'ân'ı indiren. Ben nefsimin şerrinden ve alnından yakaladığın herbir canlının şerrinden sana sığınırım. Sen ilk olansın, senden önce hiçbir şey yoktur. Sen ahirsin, senden sonra da hiçbir şey yoktur. Sen zâhirsin, senin üstünde hiçbir şey yoktur. Sen batınsın, senden öte bir şey yoktur. Benim borcumu öde ve fakirlikten, muhtaçlıktan beni kurtar." Bunu Muslim rivayet etmiştir. Yine zikretmek hasebiyle seslerini yükselttiklerinde Rasulullah şöyle buyurmuştur: "Ey insanlar, kendinize acıyınız. Çünkü sizler ne sağır olan birisine, ne de gaib (hazır olmayan) birisine dua ediyorsunuz. Sizler herşeyi işiten ve çok yakın olan birisine dua ediyorsunuz. Sizin kendisine dua ettiğiniz sizden herhangi birinize devenizin boynundan bile daha yakındır." Hadis muttefekun aleyhtir.

Sahih Sünnette Varid Olan; Ru'yetullah Meselesinin İsbatı ve Sıfatlar Konusuna Delalet Eden Hadislerin Çokluğunun Beyanı

"Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Sizler ondördünde ay'ı onu görmek için herhangi bir sıkıntı çekmeden gördüğünüz gibi Rabbinizi göreceksinizdir. Bundan dolayı eğer güneş doğmadan önceki bir sabah namazını cemaatle kılmak ve batmadan önceki bir ikindi namazını geçirememek (vaktinde eda etmek) gücünüz varsa, bunu yapınız." Hadis müttefekun aleyhtir."

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'ın Rabbi hakkında bize haberler verdiği benzeri daha başka hadisler de vardır.

Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in Sıfatlara Yaklaşımına Dair Usulün Özeti ve Fırkalar Arasındaki Konumu

Şüphesiz ki Fırka-i Nâciye olan Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat Allah'ın aziz kitabında haber verdiği şeylere iman ettikleri gibi, bunlara da tahrif, ta'til, tekyif ve temsil yapmaksızın iman ederler. Aksine bu ümmetin diğer ümmetler arasında vasat bir ümmet oluşu gibi, onlar (Ehl-i Sünnet ve'lCemaat) ümmetin fırkaları arasında vasattırlar.

Onlar şanı yüce Allah'ın sıfatları bahsinde ta'til ehli olan Cehmiye ile Temsil ehli olan Müşebbihe arasında vasattırlar.

Onlar aynı şekilde yüce Allah'ın fiilleri hususunda da Cebriye ile Kaderiye arasında vasattırlar.

Allah'ın vaîdi/tehdidi hususunda da Mürcie ile Kaderiye'ye ve başkalarına mensub Vaîdiye arasındadırlar.

İmanın isimleri ve din hususunda ise Harurîler ile Mutezile arasında ve Mürcie ile Cehmiye arasındadırlar.

Rasûlullah Sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabı hususunda da Râfızîler ile Hariciler arasındadırlar.

Allah Azze ve Celle'nin Arşı Azimine İstiva Etmesine, Mahlukatların ve Semanın Üzerinde Ali/Yüce Olmasına ve Nerede Olurlarsa Olsunlar Kulları İle Beraber Olacağına İman Etmek ve Bu Hususların Aralarında Lugat ve İcmanın Delaleti İle Bir Tezatlık Bulunmayacağının Beyanı

Allah'ın kitabında haber verdiği, rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'dende tevatür olarak gelen, ümmetin üzerinde icma ettiği; Allah Subhanehu'nun göklerin üstünde, arşının üzerinde ve yarattıklarının üstünde/yarattıklarından yüce olduğuna, bununla beraber nerede olurlarsa olsunlar, onlar ile beraber olduğuna, yaptıkları şeyleri bildiğine iman etmek; daha önce zikrettiğimiz Allah 'a iman kapsamına girmektedir.

Allahu Teala bu hususu şu kavlinde beraber zikretmektedir:

"O, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra da arşın üstüne istivâ edendir. O yere gireni de, ondan çıkanı da, gökten ineni de, oraya yükseleni de bilir. Nerede olursanız O, sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı çok iyi görendir." (el-Hadid, 57 /4)

Yüce Allah'ın: "O sizinle beraberdir" buyruğu yaratılmışlar ile karışık ve içiçedir demek değildir. Dil böyle bir anlamayı gerektirmez. Ayrıca bu ümmetin selefinin icma ile kabul ettiği hususa muhaliftir.

Yüce Allah'ın mahlukatı üzerinde yaratmış olduğu fıtrada da aykırıdır. Aksine (mesela) ay Allah'ın âyetlerinden ve yarattıklarının en küçüklerinden olan bir âyettir. O semaya yerleştirilmiştir. Bununla birlikte yolcu nereye giderse gitsin, onunla beraberdir, fakat ondan başka bir şeydir/ondan ayrıdır.

Şanı yüce Allah arşının üstündedir. Mahlukatının üzerinde Rakibdir/gözetleyicidir. Onların üzerinde egemendir ve onlara muttalidir... Ve buna benzer O'nun rububiyetinin diğer hususiyetlerine de sahibtir.

Yüce Allah'ın zikrettiği arşının üzerinde olması, O'nun bizimle birlikte olması gibi kelamlar hakikati üstüne bir haktır. Herhangi bir tahrife ihtiyacı yoktur. Bununla birlikte yalan zanlardan korunması gerekir.

Mesela "Göktekinin..." (el-Mülk, 67/7) buyruğunun zahiri kabul edilerek semanın onu gölgelediği yahut ta onu taşıdığı söylenemez.

Bu ilim ve iman ehlinin icmaı ile batıldır.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur:

"Şüphesiz Allah'ın Kürsîsi gökleri ve yeri kuşatmıştır." (el-Bakara, 2/255)

"Zeval bulmasınlar/çöküp göçmesinler diye gökleri ve yeri tutandır." (Fâtır, 35/42)

İzni olmaksızın, semada yerin üzerine düşmesin diye tutar." (el-Hacc, 22/65)

"Göklerin ve yerin emri ile ayakta durması da O'nun âyetlerindendir." (Rum: 25)

Yine bunun kapsamına yüce Allah'ın yarattıklarına yakın ve dualarını kabul edici olduğuna iman etmek de girer. Allah bu hususları şu buyruğunda bir arada toplamıştır:

"Kullarım sana beni sorarlarsa, işte muhakkak ben pek yakınım..." (elBakara, 2/186)

Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in zikir sebebi ile seslerini yükselten sahabeler yönelik buyurduğu şu sözüde bu kabildendir:

"Ey İnsanlar! Nefislerinize acıyın! Gerçekten siz ne sağır olana ne de gaipte olana dua ediyorsunuz. Gerçekten sizler devenizin boynundan bile daha yakın olan kimseye dua ediyorsunuz!"

Yine kitab ve sünnette söz konusu edilmiş O'nun yakın ve birlikte oluşu, ayrıca söz konusu edilmiş olan yüceliği ve yukarda oluşuna da aykırı değildir . Çünkü bütün sıfatlarında şanı yüce Allah'a benzer bir şey yoktur. O yakın oluşunda da yücedir, yüceliğinde de yakındır.

Kur'an'ın Allah'ın Kelamı Olması ve Buna Bağlı Olarak Bazı Hususiyetlerin İzahı

Kur'ân-ı Kerîm'in Allah'ın kelâmı olduğuna iman etmek de Allah'a ve kitablarına imanın kapsamı içerisindedir. Kur'ân-ı Kerîm Allah tarafından indirilmiş olup, mahluk değildir. O'ndan gelmiştir, O'na gidecektir. Allah Kur' ân-ı Kerîm'i hakikaten/gerçek anlamı ile konuşmuştur. O'nun Muhammed Sallallahu aleyhi ve sellem'e indirmiş olduğu bu Kur'ân; Allah' ın hakikaten/ gerçek manasıyla kelâmıdır, başkasının kelâmı değildir.

Kur'ân-ı Kerîm'in Allah'ın kelâmının hikaye edilmesi yahut onun tabiri/ifadesi olduğunu söylemek caiz değildir. Aksine insanlar onu mushaflarda okuyup yahut yazdıkları takdirde bile bu Kur'ân-ı Kerîm'in hakikaten/gerçek anlamıyla Allah'ın kelâmı olmamasını gerektirmez. Çünkü kelâm hakikaten/gerçek anlamı ile onu ilk olarak söyleyene izafe olunur. Onu tebliğ eden veya ulaştıran olarak söyleyen kimseye izafe olunmaz.

Harfleri ve manaları ile o Allah'ın kelâmıdır. Manalar bir yana sadece harfler Allah'ın kelâmıdır denilemeyeceği gibi, harfler bir yana sadece manalar Allah'ın kelâmıdır da denilmez.

Ru'yetullah'ın Mahiyetine Dair

Yine Allah'a, kitablarına ve rasûllerine iman ile ilgili olarak yaptığımız açıklamaların kapsamı içerisine şunlar da girmektedir: Mü'minler kıyamet gününde Rablerini gözleri ile göreceklerdir. Tıpkı bulutun olmadığı, havanın açık olduğu bir zamanda güneşi gördükleri gibi ve tıpkı (ayın) on dördünde ayı herhangi bir sıkıntı çekmeksizin (ya da birbirleri üzerine çıkmak gereğini duymadan yahut izdiham olmaksızın) gördükleri gibi göreceklerdir.

Yüce Allah'ı kıyamet arasât'ında bulundukları sırada görecekleri gibi, cennete girmelerinden sonra da -yüce Allah'ın dilediği şekilde- Allah'ı göreceklerdir.

Ahiret Gününe İman ve O Gün Meydana Gelecek Şeyler

Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ölümden sonra olacağına dair haber verdiği bütün hususlara iman etmek de âhirete imanın kapsamı içerisindedir. O bakımdan mü'minler kabir fitnesine (sualine) kabir azabına ve nimetine de inanırlar.

Kabir fitnesine gelince, insanlar kabirlerinde sınanırlar. Kişiye: Rabbin kim? Dinin ne? Nebin kim? Diye sorulur.

Yüce Allah iman edenlere dünya hayatında da, ahiret hayatında da sabit (sağlam) söz üzerinde sebat verir. O bakımdan mü'min Rabbim Allah'tır. İslam dinimdir. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- de nebimdir, diye cevab verir.

Şüphe içerisinde olan şahıs ise: "Hı, hı bilmiyorum. Ben insanların bir şeyler söylediklerini duymuştum, ben de onu söyledim."der. Bunun üzerine demirden bir balyoz ile vurulur. Öyle bir feryat basar ki insan(ların) dışında herşey o feryadı duyar ve eğer insan o feryadı duyacak olsa, mutlaka bayılırdı.

Bu sorgulamadan sonra ya nimet vardır ya da azab. Bu da büyük kıyametin kopacağı vakte kadar devam eder. İşte o vakitte de ruhlar cesetlere geri döndürülür.

Yüce Allah'ın kitabında ve rasûlünün dili ile haber vermiş olduğu, müslümanların da icma ile kabul ettikleri kıyamet kopacaktır.

İnsanlar kabirlerinden âlemlerin Rabbinin huzuruna gelmek üzere çıplak ayaklı, elbisesiz ve sünnetsiz olarak kalkacaklar. Güneş onlara oldukça yaklaşacak ve terden adeta gemlenmiş gibi olacaklardır.

Teraziler kurulacak ve bu terazilerde kulların amelleri tartılacaktır. "Kimlerin tartıları ağır gelirse, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. Kimlerin de tartıları hafif gelirse, işte onlar kendilerine zarar verenlerdir. Cehennemde ebedi kalıcıdırlar." (el-Mu'minun, 23/102-103)

Divanlar/amel sahifeleri yayılacaktır. Kimisi kitabını sağından, kimisi solundan yahut arka tarafından alacaktır. Nitekim yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Her insanın amelini kendi boynuna ayrılmayacak şekilde doladık. Kıyamet günü de onu yayılmış bir halde karşısında bulacağı bir kitab çıkarırız: Oku kitabını bugün kendine (karşı iyi hesablayıcı olarak) yetersin (denir.)" (el-İsra, 17/13-14)

Allah mahlukatı hesaba çekecektir. Mü'min kulu ile başbaşa kalacak ve kitab ve sünnette belirtildiği şekliyle günahlarını ikrar ettirecektir.

Kâfirlere gelince; onlar iyilikleri ve kötülükleri tartılacak kimseler gibi hesaba çekilmeyeceklerdir. Çünkü onların iyilikleri yoktur. Ancak amelleri sayılıp, tesbit edilip bekletilecek, kendilerine ikrar edilecek ve onlara göre cezalandırılacaklardır.

Kıyamet arasatında/arsasında Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'in susuzluğu gidermek için başına gelinecek olan Havz'ı/el-Havdu'l-Mevrûd'u vardır. Suyu sütten daha beyaz, baldan daha tatlıdır. Etrafındaki kapları semadaki yıldızlar kadardır. Boyu bir aylık, eni bir aylık mesafedir. Ondan bir defa içen, ondan sonra bir daha ebediyyen susamayacaktır.

Sırat da cehennem üzerinde kurulmuştur. Sırat cennet ile cehennem arasındaki köprüdür. İnsanlar onun üzerinden amellerinin takdirine/ölçüsüne göre geçerler. Kimisi bir göz açıp kapayacak kadar hızlı, kimisi şimşek gibi hızlı geçecektir. Kimisi rüzgar gibi geçecek, kimisi asil bir at gibi geçecektir. Kimisi de binek olarak kullanılan deve gibi geçecektir. Kimisi koşarak geçecek, kimisi yürüyerek geçecektir. Kimisi sürünerek geçerken, kimisi de tam bir şekilde yakalanıp cehenneme atılacaktır. Çünkü köprünün üzerinde insanları amellerine göre alıp yakalayan kancalar vardır. Sırat'ın üzerinden geçebilen kimse cennete girer.

Sırat'ın üzerinden geçtikten sonra cennet ile cehennem arasındaki bir köprünün başında dururlar. Bu sefer birinden ötekinin lehine kısas yapılır. Nihayet tertemiz edilip, arındırıldıktan sonra cennete girmeleri için kendilerine izin verilecektir.

Cennetin kapısının açılmasını isteyecek ilk kişi Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'dir. Cennete girecek ilk ümmet de onun ümmetidir.

Ahirete İman Kapsamına Giren Şefaat ve Şefaat Çeşitleri

Kıyamet günü Nebi Salllahu Aleyhi ve Sellem'e ait üç tür şefaat hakkı vardır:

1- Birinci şefaat: Aralarında hüküm verilmek üzere Mevkıf'te bulunan kimselere yapacağı şefaattir. Adem, Nuh, İbrahim, Musa ve Meryem oğlu İsa , bu şefaati biribirlerine havale edecek ve sonunda ona (Rasulullah'a) ulaşılacaktır.

2- İkinci şefaat: Cennetliklere cennete girmeleri için şefaatte bulunacaktır.

Bu iki şefaat sadece ona mahsustur.

3- Üçüncü şefaat: Cehennem ateşine girmeyi haketmiş kimselere yapacağı şefaattir. Hem onun, hem diğer peygamberlerin, sıddıkların ve başkalarının bu tür şefaat hakları vardır. Cehennem ateşine girmeyi haketmiş kimselere girmemesi için, oraya girmiş kimselere de oradan çıkartılması için şefaatte bulunacaktır.

Ayrıca yüce Allah birtakım kimseleri şefaatsiz olarak kendi lutfu ve rahmeti ile cehennem ateşinden çıkartacaktır. Dünya ehlinden olup, cennete giren kimselerin cennete girmesinden sonra da cennette bir fazlalık kalacaktır. Yüce Allah bunun için birtakım kimseleri var edecek ve onları cennete girdirecektir.

Âhiret yurdunun kapsamı içerisinde bulunan hesab, sevab, ikab (ceza), cennet, cehennem ve bunlara dair etraflı bilgiler, semadan indirilmiş kitablar ile peygamberlerden nakledilmiş ve onlardan kalmış bulunan ilmî birikimlerde sözkonusu edilmiştir.

Muhammed -Sallallahu aleyhi ve sellem-'den miras olarak kalan ilimde ise bu hususta kalbe şifa verecek ve yeterli gelecek kadar bilgiler vardır. Bu bilgiyi arayan bulur.

Kadere İman ve Mahiyeti

Ehl-i sünnet ve'l-cemaat olan Fırka-i Nâciye (kurtuluşa eren fırka) hayrı ile şerri ile kadere de iman eder.

Kadere iman da iki dereceyi ihtiva eder. Her bir derece de iki şeyi ihtiva eder.

Birinci derece: Yüce Allah'ın yarattığı varlıkların ne ameller işleyeceklerini ezel ve ebed sıfatları ile mevsuf olan kadim ilmi ile bildiğine iman etmektir. Ayrıca yüce Allah itaat, masiyet, rızık ve ecel gibi bütün hallerini de bu ilmiyle bilir. Sonra yüce Allah levh-i mahfuz'da mahlukatın kaderlerini yazmıştır.

Allah'ın ilk yarattığı kalem'dir, ona: Yaz dedi, o: Neyi yazayım? Deyince, şöyle buyurdu: Kıyamet gününe kadar olacak her şeyi yaz.

İnsana isabet eden bir şeyin onu şaşırmaz, yine ona isabet etmeyecek bir şey de ona isabet etmez. Çünkü kalemler kurumuş, sahifeler dürülmüştür.

Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

"Bilmez misin ki Allah gökte ve yerde olan herşeyi bilir. Şüphesiz ki bütün bunlar bir kitabtadır. Gerçekten bu Allah'a çok kolaydır." (elHac, 22/70)

"İster yeryüzünde ister nefislerinizde meydana gelen herbir musibet mutlaka bizim onu yaratmamızdan önce o bir kitabta (yazılmış)dır. Şüphesiz ki bu Allah'a çok kolaydır." (el-Hadid, 57/22)

Allahu Teala'nın ilmine tabi olan bu takdir kimi yerde icmali olarak (bütün yaratıklar için), kimi yerde de tafsilî olarak bulunur:

Yüce Allah Levh-i Mahfuz'a dilediğini yazmıştır.

İçine ruhun üflenmesinden önce cenini yarattığı vakit de yüce Allah ona bir melek gönderir. Bu melek dört kelime yazmakla emrolunur. Ona: Rızkını, ecelini, amelini, mutlu mu yoksa bedbaht mı olduğunu yaz -ve buna benzer şeyler- denilir.

Bu anlamdaki takdiri önceleri kaderiyenin aşırı gidenleri inkâr ediyor idi. Ancak günümüzde onun inkârcıları azdır.

İkinci derece: Allah'ın geçerli ve etkin meşîeti ile kapsamlı kudretidir. Bu da Allah'ın dilediğinin olduğuna, dilemediğinin olmadığına, göklerde ve yerde hareket ve durgunluk türünden ne varsa mutlaka O'nun meşîeti (dilemesi) ile olduğuna mülkünde istemediği hiçbir şeyin olmadığına var olan ve olmayan herbir şeye kadir olduğuna, yerde ve gökte ne kadar yaratık varsa mutlaka Allah tarafından yaratılmış olduğuna, O'ndan başka bir yaratıcı, O'ndan başka bir Rab olmadığına iman etmektir.

Bununla birlikte O kullarına kendisine ve rasûllerine itaat etmelerini emretmiş ve kendisine karşı gelip, isyan etmelerini yasaklamıştır.

O, takva sahiblerini, ihsan edicileri, adaletli olanları sever. İman edip salih amel işleyenlerden razı olur. Kâfirleri sevmez, fasıklar topluluğundan razı olmaz. Hayasızlıkları emretmez, kullarının kâfir olmalarına razı olmaz, fesadı sevmez."

Kullar hakikaten/gerçek manada faildirler. Allah da onların fiillerinin yaratıcısıdır.

Kul mü'min, kâfir, iyi, günahkâr, namaz kılan, oruç tutandır.

Kulların kendi amellerini yapabilme kudretleri vardır. Onların bir iradesi de vardır. Onların, kudretlerinin ve iradelerinin yaratıcısı da Allah'tır.

Tıpkı Allahu Teala'nın şu buyruğunda olduğu gibi:

"Aranızdan dosdoğru yolda gitmek isteyenlere(bir öğütten başka bir şey değildir, şu da bir gerçektir ki), alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe siz bir şey dileyemezsiniz." (et-Tekvir, 81/28-29)

Bu aşamadaki kaderi Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in: "Bu ümmetin mecusileri" diye adlandırdığı kaderiye genel olarak yalanlamaktadır. Kabul edenlerin bir kesimi de bu hususta aşırıya gitmekte, öyle ki kulun kudret ve ihtiyar (seçme) sahibi olduğunu kabul etmemekte, bunların hüküm ve maslahatlarını Allah'ın fiillerinden ve hükümlerinden çıkartmaya kalkışmaktadırlar.

Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat Nezdinde İman ve İslam'ın Müsemması/ İsimlendirilmesi

Din ile imanının kavl/söz ve amel olduğu, (bununda) kalbin ve dilin sözü; kalbin, dilin ve azaların ameli (demek) olduğu, imanın itaat ile artacağı, masiyet ilede eksilileceği hususu; Ehli Sünnet'in asıllarından biridir.

Bununla birlikte onlar -Hâricîlerin yaptıkları gibi- mutlak masiyetler ve büyük günahlar sebebiyle kıble ehlini tekfir etmezler. Aksine masiyetlerle birlikte uhuvvet-i imaniyye/iman kardeşleriği sabittir.

Tıpkı Allah Subhanehu ve Teala'nın kısas ayetindeki buyrukları gibi:

"Fakat kime kardeşi tarafından bir şey affolunursa, artık (diyet alan) örfe uyarak istesin." (el-Bakara, 2/178)

Eğer mü'minlerden iki grub birbirleri ile çarpışırlarsa, onların aralarını düzeltin. Eğer onların biri diğerine karşı haddi aşarsa, o haddi aşan kimseler Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın. Eğer dönerse ikisinin arasını adaletle düzeltin ve adaletli olun. Çünkü Allah adaletli olanları sever." (el-Hucurat, 49/9)

"Mü'minler ancak kardeştirler. O halde iki kardeşinizin arasını düzeltin." (el-Hucurat, 49/10)

İslam dini/milleti üzere bulunan fâsık kimseden İslam adını büsbütün kaldırmazlar. Mutezile'nin söylediği gibi de ebediyyen cehennemde olduğunu söylemezler.

Aksine fâsık da iman isminin kapsamı içerisindedir. Nitekim yüce Allah şöyle buyurmaktadır:"...O zaman (katilin) mü'min bir köle azad etmesi gerekir." (en-Nisa, 4/92)

Allahu Teala şu buyruğunda olduğu gibi bazen (fasık kimse) mutlak olarak iman adı kapsamı içerisine de girmeyebilir: "Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer. Âyetleri karşılarında okunduğu zaman (bu) onların imanını arttırır." (el-Enfal, 8/2)

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şu buyruğu da bu kabildendir: " Zinakâr, zina ettiği vakit mü'min olarak zina etmez. Hırsız, hırsızlık yaptığı vakit mü'min olarak hırsızlık yapmaz. İçki içen, içki içtiğinde mü'min olarak içki içmez. İnsanların değer verdiklerinden ötürü başlarını kaldırıp, kendisine bakmalarına sebeb teşkil edecek herhangi bir malı haksızca alacak olursa, mü'min olarak almaz."

(Ehli Sünnet ve'l-Cemaat) Derler ki: Böyle bir kimse imanı eksik bir mü' mindir. Yahut imanı ile mü'min, işlediği büyük günah dolayısıyla fasıktır. Bu durumda ona ne mutlak olarak (iman) ismi verilir, ne de mutlak olarak bu (iman) ismi ondan alınır."

Ehl-i Sünnet'in Yanında Sahabenin Konumu

Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ashabına karşı kalblerini ve dillerini (onlara karşı kötü şeyler yapmakdan ve söylemekten) selamette tutmaları, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in usüllerindendir. Tıpkı Allahu Teala' ın şu buyruğunda nitelendirdiği şekilde davranırlar:

"Onlardan sonra gelenler derler ki: Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi mağfiret eyle. Kalblerimizde iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma. Rabbimiz şüphesiz ki sen çok esirgeyicisin, çok merhametlisin." (el-Haşr, 59/10)

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in "Ashabıma sövmeyiniz! Nefsim elinde olana yemin ederim ki sizden herhangi bir kimse Uhud dağı kadar altın infak edecek olursa, onlardan herhangi bir kimsenin bir müd yahut onun yarısı kadar yaptığı harcamasına (mükâfat ve faziletine) ulaşamaz." buyruğunda belittiği şekilde peygambere itaat ederler.

Ayrıca onlar kitab, sünnet ve icma ile tesbit edilen şekliyle onların fazilet ve mertebelerini de kabul ederler.

Hudeybiye barışı demek olan Fetih'ten önce Allah yolunda infakta bulunup savaşmış olan kimselerin, daha sonradan infakta bulunup savaşanlardan daha faziletli olduğunu kabul ederler.

Muhacirleri, ensardan önce tutarlar.

Yüce Allah'ın Bedir'e katılanlara -ki üç yüzon küsur kişi idiler-: "Dilediğinizi yapınız, ben sizi(n günahlarınızı) bağışladım." dediğine iman ederler.

Ağacın altında Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in haber verdiği gibi bey'at eden kimselerden hiçbirisinin cehenneme girmeyeceğine, aksine yüce Allah'ın kendilerinden razı olup onların da yüce Allah'tan razı olduklarına iman ederler. Bunlar, 1400 kişiden daha fazla idiler.

Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in cennetlik olduklarına şahitlik ettiği kimselerin, cennetlik olduklarına onlar da şahitlik ederler. Aşere-i mübeşşere, Sabit b. Kays b. Şemmâs ve diğer ashab-ı kiram gibi.

Mü'minlerin emiri Ali b. Ebi Talib Radıyallahu Anh'tan ve başkalarından mütevatir olarak gelen şu nakli ikrar ederler: Bu ümmetin Nebisinden sonra en hayırlıları Ebu Bekir, sonra Ömer'dir.

Üçüncü olarak Osman ve dördüncü olarak Ali'in faziletli olduğunu söylerler (Allah hepsinden razı olsun). Nitekim asar da buna böylece delâlet ettiği gibi Ashab-ı kiramda halifeliğe bey'at hususunda Osman Radıyallahu Anh'ın öncelenmesini icma ile kabul etmişlerdir.

Bununla birlikte Ehl-i Sünnet'e mensup olan kimseler; Ebu Bekir ile Ömer Radıyallahu anh'ın öne geçirilmelerini ittifak ile kabul etmekle birlikte Osman ile Ali radıyallahu anhhuma'dan hangisinin faziletli olduğu hususunda ihtilaf etmiş bulunmaktadırlar. Kimileri Osman'ı öncelemiş ve başka bir şey söylememiş yahut ta dördüncü olarak Ali'yi saymışlar, kimileri de Ali'yi öncelemiş, kimileri ise bu konuda bir şey söylememişlerdir.

Fakat Ehl-i Sünnet Osman Radıyallahu Anh'ın efdal olduğuna, ondan sonra da Ali'nin (faziletli olduğu) görüşü üstünde istikrar sağlamışlardır.

Bununla birlikte bu mesele -Osman ve Ali meselesi- Ehl-i Sünnet'in cumhurunun nezdinde bu hususta muhalif kanaat kabul eden kimselerin sapık kabul edileceği esas meselelerden değildir.

Fakat kişinin sapık olduğuna hüküm verilmesine sebeb teşkil eden mesele hilafet meselesidir. Çünkü onlar Ehl-i Sünnet Ve'l-Cemaat Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den sonra halifeliğin (sırasıyla) Ebu Bekir, Ömer, sonra Osman, sonra da Ali'ye geçtiğine inanırlar.

Bunlardan herhangi birisinin halifeliğine dil uzatan bir kimse evindeki eşeğinden daha şaşkındır/sapıktır.

Ehl-i Sünnet'in Yanında Ehl-i Beyt'in Konumu

(Ehl-i sünnet ve'l-cemaat) Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ehl-i beytini severler. Onları veli edinir ve onlar hakkında Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Ğadir-i Hum gününde söylemiş olduğu şu sözlerindeki vasiyetine riayet ederler: " Ehl-i beytim hakkında sizlere Allah'ı hatırlatırım! Ehl-i beytim hakkında sizlere Allah'ı hatırlatırım!"

Yine Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem bazı Kureyşlilerin, Haşimoğullarına katı davrandığından kendisine şikâyette bulunan amcası Abbas'a da şöyle demiştir: "Nefsim elinde olana yemin ederim ki, Allah için ve benim akrabalığım dolayısıyla sizleri sevmedikçe iman etmiş olamazlar."

Bir başka hadisinde de şöyle buyurmaktadır: "Muhakkak Allah İsmailoğullarını seçmiştir. İsmailoğullarından Kinane'yi, Kinane'den Kureyş'i seçmiş, Kureyş'ten Haşimoğullarını, Haşimoğullarından da beni seçmiştir."

Mü'minlerin annelerini olan Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in hanımları da veli edinirler. Onların âhirette de Rasulullah'ın hanımları olacaklarına inanırlar. Özellikle çocuklarının çoğunluğunun annesi olan, ona ilk iman eden, dininde ona destek olan ve kendisinin nezdinde önemli bir yeri olan Hadice Radıyallahu Anha'yı ve Ebu Bekir es-Sıddîk'ın kızı olan ve Rasulullah Sallallahu aleyhi ve sellem'in hakkında: "Âişe'nin diğer kadınlara üstünlüğü, tiridin diğer yemeklere üstünlüğü gibidir." dediği sıddîka (Aişe Radıyallahu anha)'yı dost ve veli edinirler.

Ehl-i Sünnet'in Yanında Ashab-ı Kiram'ın Konumu

Ayrıca (Ehl-i Sünnet Ve'l-cemaat) ashab'a buğzeden ve onlara söven Rafızî' lerin yolundan teberri ederler.

Aynı şekilde söz ve davranışları ile ehl-i beyte eziyet veren Nevâsıb'in izledikleri yoldan da teberri ederler.

Ashab arasında meydana gelen olaylar hakkında söz söylemekten kaçınır ve şöyle derler:

Onların bu olumsuz halleri ile ilgili olarak gelmiş olan bu rivayetlerin kimisi yalandır, kimisine birtakım ilaveler yapılmış yahut eksiltmelerde bulunulmuş ve gerçek şekli değiştirilmiştir.

Bunların sahih olanlarında ise onlar mazurdurlar. Ya içtihad edip isabet etmişler yahut ta içtihad edip hata etmişlerdir.

Bununla birlikte Ehl-i Sünnet Ve'l-cemaat sahabeden herbir kimsenin büyük olsun, küçük olsun günahlardan masum olduklarına inanmazlar. Aksine genel olarak onların günah işlemeleri mümkündür.

Bununla birlikte önce müslüman olmuş olmaları ve sahib oldukları faziletler -eğer meydana gelmişse- yapmış oldukları günahların mağfiret edilmesini gerektirir.

Hatta kendilerinden sonra gelmiş olanların bağışlanmayacak türden olan günahları bağışlanabilir. Çünkü onların kendilerinden sonra gelenlerin sahib olamayacakları türden günahları silen hasenatları vardır.

Onların nesillerin en hayırlısı oldukları, onlardan herhangi birisinin sadaka olarak vermiş olduğu bir mud'ün kendilerinden sonra gelenlerden bir kimsenin harcayabileceği Uhud dağı kadar altından daha faziletli olacağı Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in buyruğu ile sabit olmuştur.

Diğer taraftan onlardan herhangi birisinden sadır olmuş bir günahtan ötürü tevbe etmiş olması yahut o günahı silecek iyiliklerde bulunmuş olması ya da erken İslam'a girmiş olmasının fazileti yahut insanlar arasında şefaatine başkalarına göre daha layık olduğu Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şefaati ya da dünyada karşı karşıya kaldığı bir belâ ve sıkıntı dolayısı ile bu günahı affedilmiş, örtülmüş de olabilir.

Diğer taraftan onlardan herhangi birisinden sadır olmuş bir günahtan ötürü tevbe etmiş olması yahut o günahı silecek iyiliklerde bulunmuş olması ya da erken İslam'a girmiş olmasının fazileti yahut insanlar arasında şefaatine başkalarına göre daha layık olduğu Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şefaati ya da dünyada karşı karşıya kaldığı bir belâ ve sıkıntı dolayısı ile bu günahı affedilmiş, örtülmüş de olabilir.

Muhakkak olarak bilinen günahlarda durum böyle olduğuna göre; içtihad edip de isabet etmiş olmaları halinde iki ecir, hata etmiş olmaları halinde ise tek bir ecir alıp hatalarının da bağışlanabileceği türden olan içtihad ettikleri işlerde ya durum nasıl olur?

Diğer taraftan onlardan bazıları tarafından yapılmış ve uygun karşılanmayan bazı fiilleri Allah'a ve Rasûlüne iman, Allah yolunda cihad etmek, hicret, Allah' ın dinine yardım etmek, faydalı bilgi ve salih amel gibi sahib oldukları faziletler ve güzelliklere nisbetle oldukça azdır ve bağışlanacak özelliktedir.

Bir ilim ve bir basiret ile onların yaşayışlarını ve yüce Allah'ın onlara ihsan etmiş olduğu faziletleri tetkik eden bir kimse kesin olarak şunu bilmiş olacaktır: Peygamberlerden sonra insanların en hayırlıları onlardır. Ne öncesinden onlar gibisi gelmiştir, ne de sonra onlar gibileri gelecektir. Onlar ümmetlerin en hayırlıları, Allah nezdinde de en değerli ümmet olan bu ümmeti meydana getiren nesillerin en seçkin olanıdırlar.

Ehl-i Sünnet'in Yanında Evliyanın Kerametleri

Evliyânın kerâmetleri ile yüce Allah'ın onlar vasıtası ile gerçekleştirdiği çeşitli ilim, keşif, kudret ve tesir kabilinden meydana getirdiği olağanüstü hadiseleri tasdik etmek Ehl-i sünnet ve'l-Cemaatin esaslarındandır. Ayrıca gerek Kehf suresinde ve başkalarında önceki ümmetlerden ve gerekse de bu ümmetin ilkleri olan ashab-ı kiram ile tabiînden nakledilen ile ümmetin diğer fırkalarından nakledilenleri de tasdik ederler. Ayrıca bunlar bu ümmet arasında kıyamet gününe kadar devam edecektir.

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e İttiba' Etmenin Mahiyeti ve Gerektirdikleri

Batınen ve zahiren Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in izinden gitmek, ilk önde gidenler olan muhacirler ve ensar'ın yoluna uymak ve Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu buyruğundaki vasiyetine uymak; Ehl-i sünnet ve'l-Cemaat'in yoludur/yolundandır. "Size benim sünnetime ve benden sonra gelen raşid ve hidayete erdirilmiş halifelerin sünnetine uymayı tavsiye ediyorum. Bu sünnete sımsıkı sarılın ve onu azı dişlerinizle kavrayın. Sonradan ortaya çıkartılan işlerden sakının. Çünkü hiç şüphesiz sonradan ortaya çıkartılan herşey bir bid'attir ve her bid'at dalâlettir."

En doğru sözün Allah'ın sözü, en doğru yolun Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in gösterdiği yol olduğunu bilirler. Allah'ın kelâmını, o kelâmın dışında kalan çeşitli insanların kelâmına tercih ederler. Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in yolunu da herkesin yolundan öncelikli bilirler.

İşte bundan dolayı onlara "Ehl'ul-Kitab ves'Sünnet" adı verilmiş, "Ehlu'l Cemaat" denilmiştir. Çünkü cemaat demek icma demektir. Bunun zıttı ise ayrılıktır. Her ne kadar cemaat lafzı bir araya gelip toplanmış bir topluluğun kendisinin adı haline gelmiş ise de bu böyledir.

İcma ise ilim ve dinde kendisine i'timad edilen üçüncü esastır/kaynaktır.

İşte Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat insanların kabul ettikleri bütün sözler ile din ile ilgisi bulunan gizli ya da açık bütün amelleri bu üç esas ile ölçüp biçerler.

Esas kabul edilen icma ise Selef-i Salih'in üzerinde bulundukları yoldur. Zira onlardan sonra ayrılıklar çoğalmış ve ümmet arasında yayılmıştır.

Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in Ahlakı

Diğer taraftan onlar bu esaslarla beraber şeriatın gerektirdiği şekilde iyiliği emredip kötülükten alıkoyarlar.

Yöneticilerle birlikte -ister iyi, ister günahkâr olsunlar- haccın, cihadın, cuma ve bayramların gereklerinin yerine getirileceği görüşündedirler, cemaatle namaza dikkat ederler.

Ümmete nasihatta bulunmayı dinin bir gereği olarak kabul eder. Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in: "Mü'minin, mü'mine karşı durumu birbirini güçlendiren, birbirine kenetlenmiş bir yapı gibidir." deyip, parmaklarını birbirine geçirmesi ile "mü'minlerin sevgi, merhamet ve şefkatlerinde birbirlerine karşı durumları bir vücudun durumuna benzer. Onun herhangi bir organı rahatsızlanacak olursa, vücudun diğer kısımları ateş yükselmesi ve uykusuz kalmak ile onun bu ızdırabına katılır" hadislerinin ifade ettiği manaya i'tikad ederler.

Belâ ve musibetlere karşı sabırlı olmayı rahatlık anında şükretmeyi, acı ilahi kaza ve hükümlere razı olmayı emrederler.

Ahlâkın üstün değerlerine, güzel amellere çağırır ve Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in: "İman bakımından mü'minlerin en mükemmeli, ahlak bakımından en güzel olanıdır." hadisinin anlamına iman/i'tikad ederler.

Seninle ilişkileri kopartanın bağını gözetmene, seni mahrum edene vermene, sana zulmedeni affetmene teşvik ederler.

Anne-babaya iyilikte bulunmayı, akrabalık bağını gözetmeyi, güzel komşuluk ilişkilerini, yetimlere, yoksullara, yolculara iyilikte bulunmayı, kölelere şefkat ve merhametle davranmayı emrederler.

Böbürlenmeyi, büyüklenmeyi, haddi aşmayı, haklı ya da haksız olarak diğer insanlara karşı taarruzlarda bulunmayı yasaklarlar. Yüce ahlaki değerleri emreder, bayağı huyları yasaklarlar.

İster bu kabilden, ister bunların dışındakilerden olsun söyleyip yaptıkları bütün hususlarda onlar yalnızca kitab ve sünnete tabi olurlar. Onların izledikleri yol ise yüce Allah'ın Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem ile göndermiş olduğu İslam dinidir.

Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in Kıyamete Kadar Hep Var Olması

Ancak Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in "ümmetinin yetmiş üç fırkaya ayrılacağını, bunların cemaati teşkil eden bir tanesi dışında cehennemde olacaklarını" haber verdiğine ve yine ondan rivayet edilen bir hadiste belirtildiği üzere: "Onlar ise bugün benim ve ashabımın üzerinde bulunduğum yolun misli üzerinde olanlardır." diye buyurduğundan ötürü her türlü şaibeden arınmış, katıksız İslam'a sımsıkı yapışanlar Ehl-i sünnet ve'l-cemaat'i teşkil ederler.

Sıddîklar, şehidler, salihler onlar arasındadır. Hidayetin önderleri, karanlığın aydınlatıcı kandilleri, ardı ardına nakledilegelmiş büyük menkıbeler ile nakledilegelmiş faziletlerin sahibleri onlar arasındadır. Ebdal da onlar arasındadır, müslümanların hidayet üzere oldukları ve dirayetlerini kabul ettikleri kimseler olan din önderi kimseler de onlar arasındadır.

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in haklarında: "Ümmetimden hak üzere yardıma mazhar olmuş bir taife hep var olmaya devam edecektir. Onlara muhalefet edenlerin de, onları yardımsız bırakanların da ona zararları olmayacaktır. Kıyamet kopuncaya kadar bu böyle kalacaktır." diye buyurduğu Taifetu'l-Mansura da onlardır.

Yüce Allah'tan bizleri de onlardan kılmasını, bizi hidayete ilettikten sonra kalblerimizi saptırmamasını, kendi katından bizlere bir rahmet bağışlamasını niyaz ederiz. Şüphesiz ki O çok bağışlayıcıdır/Vehhab'tır.

Doğrusunu en iyi bilen Allah'tır. Muhammed'e, onun aile halkına ve ashabına Allah pek çok salât ve selâm eylesin.